

## Arrest

nr. 299 948 van 12 januari 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS  
Lange Lozanastraat 24  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 10 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS, in het bijzijn van de moeder en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. De bestreden beslissing

##### ***“A. Feitenrelaas***

*Je verklaart een Congolees staatsburger te zijn geboren te Kinshasa. Jouw ouders zijn gescheiden sinds je twee jaar oud bent. Je woonde steeds in Kinshasa maar op verschillende adressen. De laatste paar maanden voor je vertrek woonde je in de wijk Delvo, samen met jouw moeder, oma en nichten en neven. In 2018 ging je voor een week op reis naar Barcelona, Spanje, samen met jouw moeder. Jullie keerden nog terug naar Congo maar datzelfde jaar verlieten jullie Congo definitief.*

*Jouw moeder kwam een paar dagen niet thuis waarna jij bij een vriendin werd ondergebracht. Na drie of vier dagen vertrok je van daar naar de luchthaven om zo naar België te reizen. Jouw moeder diende op 10 april 2018 een verzoek tot internationale bescherming in. Op 20 april 2021 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jouw moeder diende beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen maar ook zij bevestigde in haar arrest van 21 oktober 2021 de beoordeling van het Commissariaat-generaal. Op 05 november 2021 diende je een eigen verzoek tot internationale bescherming in. Je verklaart niet terug te kunnen naar Congo omwille van de problemen van jouw moeder. Jouw moeder nam deel aan protesten tegen de Congolese politiek en de rechteloosheid en corruptie in Congo. Je verklaart dat het gevaarlijk is voor jou om er terug te keren en dat je kan gearresteerd worden omwille van jouw moeder.*

*Ter ondersteuning van jouw asielrelaas leg je een aantal artikelen neer over de actualiteit in Congo. Op 25 januari 2023 werden de notities van het persoonlijk onderhoud jou toegestuurd.*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

*Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.*

*Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.*

***In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal en de opmerkingen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar eigen verzoek, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Je verklaart namelijk problemen te kennen omwille van de problemen die jouw moeder heeft gekend. Er werd echter in het kader van jouw moeders verzoek om internationale bescherming reeds geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen van jouw moeder. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen aangezien deze in strijd zijn met de objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal. De persoon waar zij haar problemen aan verbindt kon namelijk niet teruggevonden worden. Ook jullie eerdere reis naar Spanje en terugkeer naar Congo kwam haar geloofwaardigheid niet ten goede. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgt het Commissariaat-generaal in haar beoordeling. Bijgevolg kon jouw moeder allerminst overtuigen wat deze vrees voor vervolging om politieke redenen betreft. Jij was evenmin in staat hier nieuwe elementen toe bij te brengen. Je herhaalt louter dat jouw moeder problemen kende maar weet hier geen enkele bijkomende informatie over te verstrekken. Jij blijkt namelijk helemaal niets af te weten over de problemen van jouw moeder. Je verklaart dat zij meedeelde aan protesten en marsen en naar vergaderingen van de kerk ging maar dat zij je nooit vertelde waarover dit ging. Het enige wat je er over weet bij te brengen is het feit dat zij handelde tegen de politiek, de corruptie en de rechteloosheid in Congo (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.11-12). Je weet***

geen enkel verder detail mee te geven. Je weet niet of jouw moeder lid was van een bepaalde partij of organisatie (NPO p.12). Je weet niet welke problemen jouw moeder reeds kende omwille van haar politieke activiteiten. Je weet niet hoe vaak zij deelnam aan dergelijke marsen en of zij al dan niet ooit gearresteerd werd omwille van haar activisme (NPO p.17). Je geeft aan dat jouw moeder jou hier niets over vertelde omdat je nog te jong bent, op jouw achttiende zou ze je meer informatie geven (NPO p.6 en p.12). **Je haalt dan ook geen enkel element aan dat de eerdere beoordeling omtrent vervolging omwille van de politieke activiteiten van jouw moeder in een ander daglicht kan stellen. Laat staan dat je enig element aanbrengt dat aantoonst dat je zelf vervolging dient te vrezen bij een terugkeer naar Congo**

**Je weet deze vrees allerminst op jezelf te betrekken.** Je verklaart zelf geen problemen te hebben gekend (NPO p.18). Evenmin werd je zelf ooit aangesproken op de problemen van jouw moeder (NPO p.17). Je verklaart zelf niet geïnteresseerd te zijn in politiek (NPO p.12 en p.18). Je volgt de politiek niet op weet zelfs niet te zeggen welke partijen, zoals jouw moeder, strijden tegen corruptie en de slechte situatie in Congo. Je weet enkel de president bij naam te noemen en weet daarbij de naam van zijn partij nog niet (NPO p.18). Je had geen andere activiteiten naast school en ging nooit naar enige vergaderingen of protesten (NPO p.12-13). Zodoende kan allerminst worden aangenomen dat je omwille van enige eigen politieke activiteiten problemen zou kunnen kennen.

**Je verwijst vervolgens eveneens naar de algemene situatie, waarbij het enkel slechter zou gaan met Congo.** Je legt hiertoe artikelen neer die de situatie in Congo dienen aan te tonen. Een verwijzing naar algemene informatie is echter niet afdoende om de door jou aangebrachte elementen in overweging te nemen. Deze informatie is immers van louter algemene aard en heeft geen betrekking op jou persoonlijk, noch op jouw moeder. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïntegreerd of vervolgd. Je dient de aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aan te tonen. In deze kom je niet verder dan te verwijzen naar het feit dat gezien de situatie jouw moeder dan wel weer zal gaan protesteren (NPO p.14). Niet alleen is dit hypothetisch en weinig concreet, je baseert je hierbij opnieuw op de feiten aangebracht door jouw moeder. Deze feiten werden al eerder ongeloofwaardig bevonden. Het is eveneens tekenend voor jouw desinteresse in politiek en het feit dat jij deze algemene situatie niet weet te personaliseren dat je verklaart deze artikelen niet eens gelezen te hebben en derhalve niet te weten waar zij precies over gaan (NPO p.14).

**Jouw advocaat en jouw moeder verwijzen verder naar het feit dat jij hier reeds geïntegreerd bent en je leven verder wilt opbouwen** (NPO p.21-23). Vooreerst betreft dit geen elementen die verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Je dient zich voor de beoordeling van dergelijke elementen te richten tot de geëigende procedure. Er worden geen elementen aangehaald die er op wijzen dat een terugkeer naar Congo in jouw hoofde op zich een daad van vervolging met zich zou meebrengen of ernstige schade zou veroorzaken. Je spreekt Frans en verklaart nog steeds eveneens Lingala te spreken, je spreekt het af en toe met jouw moeder (NPO p.2). Verder heb je nog sporadisch contact met voormalige vriendinnen in Congo en met de familie van jouw vader (NPO p.10-11). Er is eveneens nog contact met de familie van jouw moeder en haar vriendinnen (NPO p.13). Derhalve beschik je er nog steeds over een netwerk en heb je de nodige kwaliteiten om een leven in Congo op te bouwen en kan niet aangenomen worden dat jij bij een terugkeer naar Congo in een situatie van vervolging of ernstige schade zou terechtkomen.

Naast de eerder beschreven artikelen leg je geen andere documenten neer ter ondersteuning van jouw asielaanvraag. Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 25 januari 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

**Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.**

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”*

## 2. Verzoekschrift

In het enig middel worden de navolgende schendingen aangevoerd:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 57/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951 (“Vluchtelingenconventie”)

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de redelijke termijn, het rechtszekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoekster stelt:

“1. Door de verzoekende partij werd op 5 november 2021 een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

Door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd het verzoek tot internationale bescherming afgewezen als niet-ontvankelijk, nadat het dossier reeds werd overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken op 12 mei 2022 aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Deze beslissing is gebaseerd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, waarbij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Een beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden (artikel 57/6, § 3, derde lid Vreemdelingenwet).

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming werd genomen in strijd met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet.

Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, § 3, derde lid Vreemdelingenwet.

2. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat er binnen vijftien werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, kort.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

De verzoekende partij verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel. [...]

Ook hierom mag de verzoekende partij ervan uitgaan dat zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, gelet op uitblijven van een beslissing door de bevoegde overheid binnen de wettelijke termijn van vijftien werkdagen (en de werkdagen die daarop volgden).

Door echter alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

3. Bovenvermelde verplichting dient samen te worden gelezen met de wet van 29 juli 1991 inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

[...]

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor wordt de verzoekende partij niet in kennis gesteld van de redenen waarom de wettelijke termijn niet kon worden gerespecteerd en dient te worden aangenomen dat er geen redenen zijn waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor schendt de verwerende partij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM gelezen met de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

4. In navolging van bovenstaande kritiek, is de verzoekende partij het niet eens met het inhoudelijk oordeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing.

De grondslag voor de bestreden beslissing vormt artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt als volgt: [...]

Door de verzoekende partij wordt betwist dat in casu op een rechtmatige wijze toepassing werd gemaakt van deze bepaling.

5. Door de verzoekende partij wordt vooreerst opgemerkt dat de feitelijke situatie van de minderjarige en de feitelijke situatie van de alleenstaande moeder van de minderjarige met elkaar in verband staan. De vrees die de alleenstaande moeder van de minderjarige heeft geuit, geldt tevens in hoofde van de minderjarige.

In die zin werd namens de minderjarige ook aangehaald dat bij een terugkeer naar Congo zij vreest voor haar leven omwille van politieke redenen. Het staat immers vast dat de alleenstaande moeder van de minderjarige als enige zorgfiguur voor haar instaat, na hun vertrek uit Congo in 2018. Indien de moeder van de minderjarige zou "wegvallen", zou dit verregaande gevolgen hebben voor de minderjarige. Zij heeft derhalve een (on)rechtstreeks vrees omwille van de redenen die door haar moeder werden aangehaald. De verzoekende partij merkt voorts op dat zij ook elementen heeft aangehaald die betrekking hebben op haar eigen, individuele situatie (los van de situatie van haar alleenstaande moeder).

Namens de minderjarige werd tevens aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud dat de minderjarige vreest om bij een terugkeer naar Congo in een situatie terecht te komen dat zij niet meer een leven kan leiden zoals zij dit heeft in België. Stephanie vreest dat zij, ondanks haar nog jonge leeftijd, niet zal kunnen ontkomen aan het geweld dat heerst in Congo (onder meer tegen vrouwen) en de preciaire economische situatie waarin zij verkeren. Dit betreft een persoonlijke vrees.

De moeder van de minderjarige heeft geen woning of inkomen meer in Congo sinds hun vertrek, terwijl de levensomstandigheden in Congo uitermate precair zijn. Zij heeft evenmin een inkomen of een adequaat opvangnetwerk.

Hierdoor dreigt Stephanie, als kwetsbare minderjarige, terecht te komen in een situatie van verregaande armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in haar elementaire levensbehoeften (artikel 3 EVRM).

De minderjarige verblijft sinds 2018 in België. Zij groeide alhier verder op, in een omgeving die haaks staat op de heersende waarden en normen in Congo. Zij wijst er verder op dat zij nog een jong meisje is, maar bij een terugkeer naar Congo dreigt terecht te komen in een cultuur waarbij geweld tegen vrouwen schering en inslag is. Zij bevindt zich bovendien in een erg zwakke socio-economische positie, wat temeer aanleiding geeft tot uitbuiting.

Het veronderstelde netwerk van de minderjarige is niet van die aard dat zij haar kunnen opvangen bij een terugkeer naar Congo. Zij heeft slechts sporadisch contact met haar familie in Congo en vriendinnen die ze daar nog kent, hetgeen zij heeft toegelicht tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Deze elementen maken een persoonlijke vrees uit die de minderjarige heeft.

De preciaire socio-economische situatie van de minderjarige werd daarentegen zelfs niet onderzocht door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing.

6. Hieruit blijkt hieruit dat de situatie van de minderjarige verschillend is ten aanzien van de eerder genomen beslissing over het verzoek tot internationale bescherming van de alleenstaande moeder van de minderjarige.

De aangehaalde (nieuwe) feiten rechtvaardigen een apart verzoek tot internationale bescherming.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, de rechtsgrondslag van de bestreden beslissing waarbij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming slechts niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om

*internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen werd hierom geschonden.”*

#### Beoordeling

3. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of verweerder al dan niet terecht heeft besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4. De commissaris-generaal nam de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”*.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoekster eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Deze *“eigen feiten”* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk *“nieuwe elementen of feiten”* te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

5. Verzoekster voert aan dat de beslissingstermijn van vijftien dagen voorzien in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet niet werd gerespecteerd door de commissaris-generaal, waardoor deze volgens haar niet meer over de mogelijkheid zou hebben beschikt om haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te beschouwen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de voormelde wet.

De Raad wijst er in dit verband op dat de in artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van vijftien werkdagen, die begint te rekenen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden aan verweerder, een termijn van orde betreft en – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd. Verzoekster beroept zich dan ook niet nuttig op de schending van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel of de schending van de formele motiveringsplicht.

6. De Raad stelt vooreerst vast dat het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoekster berust op de feiten die haar moeder in haar verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande:

***“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal en de opmerkingen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar eigen verzoek, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Je verklaart namelijk problemen te kennen omwille van de problemen die jouw moeder heeft gekend. Er werd echter in het kader van jouw moeders verzoek om internationale bescherming reeds geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen van jouw***

moeder. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen aangezien deze in strijd zijn met de objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal. De persoon waar zij haar problemen aan verbindt kon namelijk niet teruggevonden worden. Ook jullie eerdere reis naar Spanje en terugkeer naar Congo kwam haar geloofwaardigheid niet ten goede. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgt het Commissariaat-generaal in haar beoordeling. **Bijgevolg kon jouw moeder allerm minst overtuigen wat deze vrees voor vervolging om politieke redenen betreft. Jij was evenmin in staat hier nieuwe elementen toe bij te brengen.** Je herhaalt louter dat jouw moeder problemen kende maar weet hier geen enkele bijkomende informatie over te verstrekken. Jij blijft namelijk helemaal niets af te weten over de problemen van jouw moeder. Je verklaart dat zij meedeed aan protesten en marsen en naar vergaderingen van de kerk ging maar dat zij je nooit vertelde waarover dit ging. Het enige wat je er over weet bij te brengen is het feit dat zij handelde tegen de politiek, de corruptie en de rechteloosheid in Congo (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.11-12). Je weet geen enkel verder detail mee te geven. Je weet niet of jouw moeder lid was van een bepaalde partij of organisatie (NPO p.12). Je weet niet welke problemen jouw moeder reeds kende omwille van haar politieke activiteiten. Je weet niet hoe vaak zij deelnam aan dergelijke marsen en of zij al dan niet ooit gearresteerd werd omwille van haar activisme (NPO p.17). Je geeft aan dat jouw moeder jou hier niets over vertelde omdat je nog te jong bent, op jouw achttiende zou ze je meer informatie geven (NPO p.6 en p.12). **Je haalt dan ook geen enkel element aan dat de eerdere beoordeling omtrent vervolging omwille van de politieke activiteiten van jouw moeder in een ander daglicht kan stellen. Laat staan dat je enig element aanbrengt dat aantoon dat je zelf vervolging dient te vrezen bij een terugkeer naar Congo**

**Je weet deze vrees allerm minst op jezelf te betrekken.** Je verklaart zelf geen problemen te hebben gekend (NPO p.18). Evenmin werd je zelf ooit aangesproken op de problemen van jouw moeder (NPO p.17). Je verklaart zelf niet geïnteresseerd te zijn in politiek (NPO p.12 en p.18). Je volgt de politiek niet op weet zelfs niet te zeggen welke partijen, zoals jouw moeder, strijden tegen corruptie en de slechte situatie in Congo. Je weet enkel de president bij naam te noemen en weet daarbij de naam van zijn partij nog niet (NPO p.18). Je had geen andere activiteiten naast school en ging nooit naar enige vergaderingen of protesten (NPO p.12-13). Zodoende kan allerm minst worden aangenomen dat je omwille van enige eigen politieke activiteiten problemen zou kunnen kennen.”

Door louter te volharden in deze reeds ongeloofwaardig bevonden vrees brengt verzoekster geen eigen elementen aan die een apart verzoek rechtvaardigen.

7. Verzoekster stelt: “Indien de moeder van de minderjarige zou “wegvallen”, zou dit verregaande gevolgen hebben voor de minderjarige.”; hieromtrent dient te worden vastgesteld dat dit een loutere hypothetische situatie betreft die zich actueel niet aandient.

8. Voorts verwijst verzoekster in haar verzoekschrift naar haar profiel als vrouw en naar de cultuur van geweld tegen vrouwen die in Congo heerst.

Het loutere feit dat verzoekster een vrouw is kan echter niet leiden tot de vaststelling dat er in haar hoofde een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade speelt. Het aanhalen van een vrees voor geweld tegen vrouwen, zonder deze ook maar enigszins *in concreto* aan haar eigen persoon te verbinden aan de hand van feitelijke elementen, leidt evenmin tot een zulke vaststelling.

De navolgende motivering in de bestreden beslissing blijft derhalve onverminderd overeind:

**“Je verwijst vervolgens eveneens naar de algemene situatie, waarbij het enkel slechter zou gaan met Congo.** Je legt hiertoe artikelen neer die de situatie in Congo dienen aan te tonen. Een verwijzing naar algemene informatie is echter niet afdoende om de door jou aangebrachte elementen in overweging te nemen. Deze informatie is immers van louter algemene aard en heeft geen betrekking op jou persoonlijk, noch op jouw moeder. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Je dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen. In deze kom je niet verder dan te verwijzen naar het feit dat gezien de situatie jouw moeder dan wel weer zal gaan protesteren (NPO p.14). Niet alleen is dit hypothetisch en weinig concreet, je baseert je hierbij opnieuw op de feiten aangebracht door jouw moeder. Deze feiten werden al eerder ongeloofwaardig bevonden.

Het is eveneens tekenend voor jouw desinteresse in politiek en het feit dat jij deze algemene situatie niet weet te personaliseren dat je verklaart deze artikelen niet eens gelezen te hebben en derhalve niet te weten waar zij precies over gaan (NPO p.14).”

9. De bestreden beslissing stelt:

*“Er worden geen elementen aangehaald die er op wijzen dat een terugkeer naar Congo in jouw hoofde op zich een daad van vervolging met zich zou meebrengen of ernstige schade zou veroorzaken. Je spreekt Frans en verklaart nog steeds eveneens Lingala te spreken, je spreekt het af en toe met jouw moeder (NPO p.2). Verder heb je nog sporadisch contact met voormalige vriendinnen in Congo en met de familie van jouw vader (NPO p.10-11). Er is eveneens nog contact met de familie van jouw moeder en haar vriendinnen (NPO p.13). Derhalve beschik je er nog steeds over een netwerk en heb je de nodige kwaliteiten om een leven in Congo op te bouwen en kan niet aangenomen worden dat jij bij een terugkeer naar Congo in een situatie van vervolging of ernstige schade zou terechtkomen.”*

De loutere bewering dat *“Het veronderstelde netwerk van de minderjarige is niet van die aard dat zij haar kunnen opvangen bij een terugkeer naar Congo. Zij heeft slechts sporadisch contact met haar familie in Congo en vriendinnen die ze daar nog kent [...]”* kan bezwaarlijk aangenomen worden als nuttig en concreet verweer ten aanzien van de voorstaande motivering die dan ook onverminderd overeind blijft.

10. De opmerking in het verzoekschrift dat de preciaire socio-economische situatie van verzoekster als minderjarige niet werd onderzocht is niet dienstig aangezien verzoekster, de weigeringsmotieven in hoofde van verzoeksters moeder zoals gemotiveerd in de bestreden beslissing mede in acht genomen, zelfs geen begin van bewijs aanvoert inzake haar vermeende preciaire economische situatie.

11. Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS